

jeg siger, som den ærede Indleder, at et er det, at sætte i Loven, hvilken Kørehastighed der er tilladt, men noget andet er det, hvorledes den skal kontrolleres. Det er ligefrem umuligt at kontrollere den, men jeg er imod i Loven at indsatte Bestemmelser, hvis Overholdelse ikke lader sig gennemføre. Og jeg mener, at naar de vedkommende blive erstatningspligtige for al den Skade, der foraarsages ved deres Kørsel, saa er det den bedste Hemsko paa en for stærk Kørsel og den bedste Garanti for Koredygtigheden, som overhovedet kan opnaas.

Ogsaa jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive fremmet. Maaske kunne disse mine Henstillinger til den højtærede Minister bevirke, at der stilles Ændringsforslag til 2den Behandling. Jeg antager, at den Skræk for Automobileer, der i mange Amtsraad hidtil har hersket, er ved at fortage sig noget. Jeg skal nævne et Eksempel. Efter et Amtsraads møde lod Amtmanden over Randers Amt et Automobil fremføre, og alle Amtsraadsmedlemmerne fik sig en Køretur derpaa rundt omkring i Gader og Stræder. Jeg tror, at Skrækken for at køre med Automobileer dermed er forbi i Randers Amtsraad, og jeg tror ganske sikkert, at dette Amtsraad ikke vil foreslaa hemmende Indskrænkninger i Automobilkørselen. Saaledes vil det vistnok ogsaa gaa andre Steder, efterhaanden som man lærer at kende, hvilken stor Behagelighed og Nytte man kan have af dette nymodens Køretøj.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan kun være meget tilfreds med den Modtagelse, dette Lovforslag fra alle Sider her i Tinget har faaet. Jeg skal udtale mig om nogle af de Enkeltheder, som fra forskellige Sider have været fremdragne, idet jeg dog forinden til det ærede Medlem, som nu satte sig, vil sige, at Grunden til Lovforslaget jo ikke er Frygten for den Skade, der kan ramme de Folk, som sidde i Automobillet — altsaa i det af ham nævnte Tilfælde Amtsraadet — men derimod Frygten for den Skade, som kan ramme de Folk og Befordringsmidler, som Automobillet møder paa sin Vej. Og det var dog tænkeligt, at Amtsraadsmedlemmerne ville se noget anderledes paa Sagen, naar de sad i et almindeligt Køretøj, end naar de sad i Automobillet selv. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at det er Hensynet til Landboerne, der har ført til Kravet om at faa dette Forhold ordnet. Man ønsker at opnaa større Sikkerhed paa de offent-

lige Veje end den, der findes, saa længe der ikke foreligger bestemte Vedtægter for Automobilkørsel, og navnlig saa længe der ikke foreligger almindelige Regler om Erstatningspligten, Regler, som jo ikke kunne fastsættes ved de kommunale Vedtægter. Samtidig dermed er der fra deres Side, som interessere sig for Automobilkørsel, fremsat Ønske om at faa ensartede Regler over hele Landet, altsaa at faa en Automobillov. Det er for at imødekomme disse Ønsker fra forskellige Sider, at Lovforslaget er blevet fremsat. Skønt det i det andet Ting er undergaaet adskillige Forandringer, har jeg dog set mig i Stand til at tiltræde dem alle, og jeg nærer, efter hele den Aand, der har behersket Forhandlingerne her i Dag, ingen Tvivl om, at de Ændringsforslag, der ville komme frem fra dette høje Ting, heller ikke ville være af anden Beskaffenhed, end at jeg for mit Vedkommende vil kunne tiltræde dem og kunne haabe at vinde Tilslutning til dem i det andet Ting. Det sidste vil naturligvis være afhængigt af, at de ikke blive alt for vidtgaaende paa de Punkter, hvor man i det andet Ting har lagt særlig Vægt paa en bestemt Affattelse af Lovforslaget.

Hvad nu først Spørgsmaalet om Hastigheden angaar, er jeg ganske enig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) i, at det er fuldstændig umuligt at kontrollere, om et Automobil kører med en Hastighed af 4 eller 5 Mil i Timen, ja maaske endogsaa 6 Mil i Timen. Det var ogsaa af den Grund, at jeg i det oprindelige Lovforslag havde foreslaaet Maksimumshastigheden sat til 2 Mil i Timen. Jeg var ogsaa da paa det rene med, at denne Hastighed ikke nøje kunde kontrolleres, men det, som det for mig kom an paa, og som jeg synes, man skulde stræbe hen imod, var at faa de graverende Overtrædelser af Hastighedsbestemmelsen paa-talte, og det er naturligvis vanskeligere, jo højere en Maksimumshastighed der fastsættes i Lovforslaget. Men ihvorvel jeg skal indrømme, at der vil finde overmaade mange Overskridelser af 4 Mils Farten Sted, som man ikke vil kunne konstatere, synes det mig dog det rigtigste at bibeholde denne Maksimumsbestemmelse, fordi man da kan gøre sig sikre Forhaabninger om, at man vil kunne ramme i det mindste de groveste Overtrædelser.

Et Punkt, som man i det andet Ting har lagt meget stor Vægt paa, er Bestemmelsen om Natkørsel. En saadan Bestemmelse fandtes ikke i det oprindelige Lov-